
ג'ון קיטס

La Belle Dame Sans Merci

עברית: מנחם בן

באלאדה

א

הו, מה לך, אביר־שריון,
חור ויחידי תועה?
קמל הסוף מן האגם,
אין עוף דואה.

ב

הו, מה לך, אביר־שריון,
שחוף מאד, עינד תצור?
גרני־סנאי מלאו מלאו,
אפס קציר.

ג

במצחך החבצלת,
קודחת ודומעת טל;
בלחיד שושן קמל,
בלה חיש קל.

ד

עלמה פגשתי באפר,
מאד יפה – ילדת פיות,
שער ארד, רגלה קלה,
עיניה פראיות.

ה

וזר הקפתי שְעֵרָה,
צְמִידִים, אָזוּר רִיחוֹת;
הַבֵּיטָה כְּמוֹ בְּאֵהָבָה,
הַמְתִּיקָה אֲנָחוֹת.

ו

אֵז נָחָה עַל סוּסֵי הַטָּס,
רְכַבְנוּ שְׁפִי וְלֹא עוֹד;
בְּמַצְדָּד רְכַנָּה וְשׁוּרָה
שִׁיר פִּיּוֹת.

ז

מְצַאָה לִי שְׁר־שֶׁבֶר מְתוֹק
וְדָב־שֶׁהֶפְרָא, מִן־בֶּטֶל;
וְאֵף דְּבָרָה לִי מִפְּלֹאוֹת:
"לְבִי לָךְ יָכַל."

ח

וּבָאנוּ מְעֵרַת־רוֹחוֹת,
וְתָבֵד מְלֹא כְּאֵבָה,
וְאָעֵצִים עֵינֵי־הַבֵּר
בְּנִשְׁיָקוֹת אֲרָבֵעַ.

י

רְאִיתִי מְלֶךְ־וְחוֹר וְנָסִיכִים,
רְאִיתִי לוֹחֲמִים חֲזָרִים, חֲזָרוֹן־מִיתָה;
קְרָאוּ La Belle Dame sans Merci
נְפִלֶת בְּרִשְׁתָּהּ.

יא

בְּדַמְדוּמִים שְׁפֹתוֹת־רַעַב רְאִיתִי,
וְלַע הַפִּיּוֹת בּוֹשֵׁר רַעַה;
וְאֵעוֹר וְהֵנָּה אֲנִי פֹה
בְּצֵל קֶפְאוֹן גְּבֵעָה.

יב

וְכֵךְ אֲנִי עוֹבֵר בְּכָאן
חֲזֵר וְיַחֲדִי תוֹעָה,
אִם גַּם קָמַל הַסּוּף מִן הָאֲגָם,
וְאִין הַעוֹף דּוֹאָה.

ט

וְתִשְׁכַּכְנִי עַד אִישׁוֹן
וְאֲחֹלֶם – קֶלְלָה בְּאָה!
אֲנִי לֹא אֲחֹלֶם גַּם פְּעַם
בְּצֵל קֶפְאוֹן גְּבֵעָה.